

ΠΑΒ 2698
..... 19 ΔΕΚ. 2014

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΝΕΞΟΤΗΤΟΙ

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Σχετικά με ηλεκτρονική επιστολή που έλαβα από το Σύλλογο Ελλήνων Αρχαιολόγων (archaeol@otenet.gr, fester_21@hotmail.com) με ενστάσεις του στο σχέδιο νόμου του ΥΠΠΟΑ «Αρχείο Διαφύλαξης Κινηματογραφικής Κληρονομιάς, ρύθμιση θεμάτων Μουσείων του Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού και άλλες διατάξεις».

Ο Αναφέρων Βουλευτής,

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

(1 + 6 628.)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΩΝ

Ερμού 136, 10553 Αθήνα. Τηλ-Fax.: 2103252214, 6937075765, E-mail: archaeol@otenet.gr, www.sea.org.gr

Αθήνα, 3/12/2014

Αρ. Πρωτ.: 538

**Σχετικά με το σχέδιο νόμου του ΥΠΠΟΑ «Αρχείο Διαφύλαξης
Κινηματογραφικής Κληρονομιάς, ρύθμιση θεμάτων Μουσείων του
Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού και άλλες διατάξεις».**

Μετά την εφαρμογή του νέου Οργανισμού του ΥΠΠΟΑ, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου συνεχίζει **προκλητικά και ανερυθρίαστα** το «μεταρρυθμιστικό» της έργο. Πρόσφατα έθεσε σε δημόσια διαβούλευση το σχέδιο νόμου *Αρχείο Διαφύλαξης Κινηματογραφικής Κληρονομιάς, ρύθμιση θεμάτων Μουσείων του Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού και άλλες διατάξεις* με το οποίο υποδεικνύει για μια ακόμη φορά ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα κατακερματισμού της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας και της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Με τα άρθρα 6-17, **μεταλλάσσει το Μουσείο Παύλου και Αλεξάνδρας Κανελλοπούλου σε Νομικό Πρόσωπο Ιδωτικού (!) Δικαίου** με τρόπο που αντιβαίνει το Σύνταγμα, τους όρους της δωρεάς και τον ίδιο τον ιδρυτικό νόμο του Μουσείου, αφού σύμφωνα με αυτόν (Ν. 3600/2007, ΦΕΚ 177/Α/1-8-2007) το Μουσείο Παύλου και Αλεξάνδρας Κανελλοπούλου είναι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου και εποπτεύεται από τον Υπουργό Πολιτισμού.

Είναι γνωστό ότι το Μουσείο αυτό δημιουργήθηκε από τη δωρεά της συλλογής των Παύλου και Αλεξάνδρας Κανελλοπούλου, η οποία έγινε αποδεκτή το 1972 από το ελληνικό δημόσιο με τον όρο ότι το δημόσιο θα φροντίσει και για το οίκημα που θα στεγάσει τη συλλογή και για το προσωπικό που θα εργάζεται για τη συλλογή και το Μουσείο. Αργότερα, το 1999, ιδρύθηκε το «Ίδρυμα Παύλου και Αλεξάνδρας Κανελλοπούλου» ως κοινωφελές ίδρυμα που σκοπό είχε να συμβάλλει στον εμπλουτισμό των εκθεμάτων του μουσείου και τη συντήρηση ή επέκταση των εγκαταστάσεών του. Αντίστοιχα και ο ιδρυτικός νόμος Ν. 3600/2007 (ΦΕΚ 177/Α/1-8-2007) προέβλεπε ότι οι συλλογές και τα κτίρια του Μουσείου ανήκουν στο Ελληνικό Δημόσιο.

Κατά το άρθρο 109 του Συντάγματος, δεν επιτρέπεται η μεταβολή του περιεχομένου ή των όρων διαθήκης, κωδικέλλου ή δωρεάς ως προς τις διατάξεις τους υπέρ του Δημοσίου ή υπέρ κοινωφελούς σκοπού (παρ. 1). Όπως έχει κάνει δεκτό το Συμβούλιο της Επικρατείας σε σειρά αποφάσεών του, **απαγορεύεται η μεταβολή και του σκοπού αλλά και των όρων** με τους οποίους έχει γίνει αποδεκτή

η δωρεά από το δημόσιο, άρα και του τρόπου λειτουργίας και της νομικής μορφής του Μουσείου.

Με το παρόν σχέδιο νόμου **παραβιάζονται κατάφωρα** και οι διατάξεις του Ν. 3028/2002 καθώς επιχειρείται -μέσω της μετατροπής της νομικής μορφής του Μουσείου- η μεταβίβαση μιας συλλογής αρχαιοτήτων, που σήμερα ανήκει στο δημόσιο, σε ένα Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου! Είναι σαφές ότι αυτή η ευθεία παραβίαση του Ν. 3028 ανοίγει **επικίνδυνες ατραπούς** στη διαχείριση και αξιοποίηση της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Με ποιο τρόπο πιστεύει η κυβέρνηση ότι δικαιούται να αλλάξει τους όρους της δωρεάς με τρόπο που όχι μόνο δεν υπερασπίζεται το δημόσιο συμφέρον, αλλά επιπλέον ουσιαστικά ετοιμάζεται, με αυτό το σχέδιο νόμου, να **παραχωρήσει σε ένα ιδιωτικό ίδρυμα τις συλλογές και τα κτήρια του Μουσείου**, που ανήκουν στο Ελληνικό Δημόσιο; Έτσι λοιπόν το αποτέλεσμα της αρχικής έκθεσης του Μουσείου Π. και Α. Κανελλοπούλου, μετά την δωρεά της Συλλογής το 1972, το μεγάλο έργο της επανέκθεσης το 2007, τη δημιουργία πωλητηρίου του ΤΑΠΑ το 2014, όλα τα λειτουργικά έξοδα που πραγματοποιήθηκαν, τις υποδομές που δημιουργήθηκαν και τη στελέχωση του Μουσείου με προσωπικό που έγινε από το ΥΠΠΟ και με δαπάνη των Ελλήνων πολιτών, τώρα σκοπεύουν να τα παραχωρήσουν χωρίς όρους και αιτιολόγηση σε ένα ιδιωτικό ίδρυμα! Επιπλέον, σύμφωνα με το σχέδιο νόμου, το ΥΠΠΟΑ «παραχωρεί» για πέντε μήνες ακόμη και το προσωπικό της Εφορείας Αρχαιοτήτων Αθηνών που ήδη υπηρετεί εκεί, και φροντίζει για την κάλυψη των λειτουργικών και άλλων εξόδων του ΝΠΙΔ στο μέλλον με επιχορήγηση από το ΥΠΠΟΑ, σε βάρος των Υπηρεσιών του που ήδη ασφυκτιούν υπό το βάρος της υποχρηματοδότησης!

Από τις πολλές «ιδιαίτερες» ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου επισημαίνουμε και αυτή για τον Διευθυντή του Μουσείου (άρθρο 12), ο οποίος πλέον θα επιλέγεται από το ΔΣ του ΝΠΙΔ, χωρίς καν να θεσπίζονται ο τρόπος, τα κριτήρια, ούτε καν η ειδικότητα του αρχαιολόγου ή μουσειολόγου ή το επιστημονικό έργο ως προϋπόθεση! Δεν τηρούνται πλέον ούτε τα προσχήματα...

Τελευταίο, αλλά όχι έσχατο, το άρθρο 9 που αναφέρεται στους πόρους του Μουσείου: Τα εισιτήρια και τα έσοδα από τις εκθεσιακές και άλλες δραστηριότητές του τα καρπώνεται το ΝΠΙΔ αποστερώντας το ΤΑΠΑ από πολύτιμους πόρους, ενώ οι λειτουργικές ανάγκες του επιχορηγούνται από το ΥΠΠΟΑ! Για άλλη μια φορά φαίνεται πώς εννοεί η κυβέρνηση το «μεταρρυθμιστικό της όραμα» για τον πολιτισμό: **τα έσοδα στους ιδιώτες, τα έξοδα στο δημόσιο!**

Ωστόσο το σχέδιο νόμου συνεχίζει με περισσότερα άρθρα και με ευρηματικότητα τεκμηριώνει την πρόθεση της πολιτικής ηγεσίας να θεσπίζει **διαφορετικά μέτρα και σταθμά** για προνομιακά πεδία της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Με το άρθρο 18 του ίδιου νόμου, ο Οργανισμός Ανέγερσης Νέου Μουσείου Ακρόπολης **μεταλλάσσεται σε Οργανισμό Αποπεράτωσης και Λειτουργίας Μουσείου Ακρόπολης!** Ένα μόλις μήνα μετά τη συρρίκνωση της Αρχαιολογικής

Υπηρεσίας κατά 40% με το πρόσχημα της μείωσης των δομών, του δημοσιονομικού κόστους και της γραφειοκρατίας, η πολιτική ηγεσία παρατείνει απροκάλυπτα τη ζωή ενός αχρείαστου νομικού προσώπου, που εξ ορισμού είχε ως ημερομηνία λήξης το 2009, και έκτοτε έχει αναγγελθεί πολλές φορές η κατάργησή του από τις εκάστοτε κυβερνήσεις.

Ο σκοπός αυτής της επιλογής, δηλ. η **διατήρηση σε λειτουργία του ΝΠΙΔ παράλληλα με το Μουσείο Ακρόπολης** μέχρι την πλήρη αποπεράτωση του Νέου Μουσείου της Ακρόπολης (με την ανάδειξη της ανασκαφής στον υπόγειο χώρο του Μουσείου και την πλήρωση των οργανικών θέσεων του κατά τα 4/5), δεν αποτελεί παράβλεψη, ούτε είναι τυχαίος. Είτε αποτελεί απόδειξη ότι το Μουσείο Ακρόπολης δεν μπορεί να λειτουργήσει από μόνο του με αυτή τη νομική μορφή, είτε κατά την αντίληψή μας **πρόφαση εν αμαρτίαις**. Στο βαθμό μάλιστα που δεν περιγράφεται **κανένα χρονικό όριο** για την επίτευξη των σκοπών αυτών, ουσιαστικά επιτρέπεται η κατά το δοκούν παράλληλη λειτουργία των δύο αυτών νομικών προσώπων εις το διηνεκές. Το επιχείρημα της διατήρησης του εκπαιδευμένου προσωπικού που ήδη υπηρετεί στο Μουσείο αποτελεί απλά **ένα πρόσχημα** για τη συνέχιση του καθεστώτος **εργασιακής ομηρίας** του με τις διαρκώς ανανεούμενες και χειραγωγούμενες συμβάσεις ορισμένου χρόνου, αντί μίας πρόσληψης με σταθερή σχέση εργασίας.

Η πρόβλεψη στο άρθρο 19 για τη «**σύναψη προγραμματικών συμβάσεων**» του Μουσείου «με τον Οργανισμό Αποπεράτωσης και Λειτουργίας Μουσείου Ακρόπολης και την παροχή των απαιτούμενων επιχορηγήσεων για την δαπάνη εκτέλεσής τους» αποδεικνύουν ότι ο Οργανισμός ως ΝΠΙΔ θεσμοθετείται πλέον ως **ένα λογιστικό «όχημα»**, αφού είναι γνωστό ότι **δεν υπάγεται στις διατάξεις περί δημοσίου λογιστικού**, όπως θα συνέβαινε με ένα ΝΠΔΔ.

Η μεθόδευση για το Μουσείο Ακρόπολης και το Μουσείο Κανελλοπούλου αποδεικνύει τις προθέσεις της πολιτικής ηγεσίας για **σταδιακό ακρωτηριασμό της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας** από τα προβεβλημένα και προσοδοφόρα Μουσεία και τους αρχαιολογικούς χώρους, την ανεξαρτητοποίησή τους και τη μετατροπή των μονάδων που θα απομείνουν σε θλιβερές αποδυναμωμένες γραφειοκρατικές υπηρεσίες χωρίς πόρους. Και για να μην υπάρχει καμία απολύτως παρανόηση, **κανείς δεν ήταν αντίθετος επί της αρχής** με τη δημιουργία του νέου Μουσείου Ακρόπολης ως κεντρικού μουσείου της Εφορείας Ακροπόλεως, αλλά μόνο με την **νομική μορφή και με τον τρόπο που επιλέχθηκε για τη διοίκηση και λειτουργία του**.

Παράλληλα, στο άρθρο 19, επιχειρείται η **εισαγωγή νέων ηθών και πρακτικών** στη διαχείριση της πολιτιστικής κληρονομιάς, που υπονομεύουν τις συνταγματικές επιταγές και παρακάμπτουν τον Αρχαιολογικό Νόμο. Με απλές αποφάσεις του Δ.Σ. του Μουσείου Ακρόπολης, οι οποίες εγκρίνονται από τους Υπουργούς Πολιτισμού και Αθλητισμού και Οικονομικών και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καταρτίζονται κανονισμοί για (α) την παραχώρηση χώρων και υπηρεσιών του Μουσείου, την οικονομική και λογιστική διαχείριση του Μουσείου, (β) τους όρους και τις προϋποθέσεις παροχής δικαιώματος μελέτης,

φωτογράφισης, κινηματογράφισης και αποτύπωσης με κάθε μέσο, δημοσίευσης, και πρόσβασης στο μουσειακό υλικό, καθώς και την παραγωγή, αναπαραγωγή και διάδοση στο κοινό από το Μουσείο ή τρίτους εκμαγείων, αντιγράφων, πληροφοριών ή απεικονίσεων σε κάθε μορφή και φορέα αντικειμένων των συλλογών και εκθεμάτων του Μουσείου και το ύψος των τελών υπέρ του Μουσείου, (γ) τους όρους και τους κανόνες οργάνωσης και διεξαγωγής εκδηλώσεων και οργανωμένων επισκέψεων, την πρόσβαση τρίτων στους χώρους του Μουσείου, (δ) τους όρους, τις προϋποθέσεις και το αντίτιμο επίσκεψης κοινού στο Μουσείο, (ε) το ωράριο λειτουργίας του Μουσείου, (στ) την υπηρεσιακή περιβολή, συμπεριφορά και τις υποχρεώσεις του προσωπικού του Μουσείου έναντι του κοινού. Όλα τα παραπάνω χωρίς να διασφαλίζεται ή να αναφέρεται καν η **υπαγωγή τους στις διατάξεις του αρχαιολογικού νόμου** και η έγκρισή τους μέσα από τα **συλλογικά όργανα** της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας, όπως συμβαίνει για όλες τις υπόλοιπες Υπηρεσίες της ΓΔΑΠΚ και το αρχαιολογικό υλικό που διαχειρίζονται.

Θεσμοθετείται και επιβραβεύεται δηλαδή η «κατάσταση εξαίρεσης» που ίσχυε για το Μουσείο Ακρόπολης, που έχει οδηγήσει ήδη σε μια σειρά από στρεβλώσεις, και αναφέρουμε μόνο τις πιο χαρακτηριστικές: τον τρόπο επιλογής του προσωπικού λίγο πριν τα εγκαίνια, τη μουσειολογική-μουσειογραφική μελέτη που εγκρίθηκε από τα αρμόδια όργανα αφού είχε ήδη στηθεί η έκθεση, την αναγγελία προγράμματος καθαρισμού των Καρυατίδων με laser χωρίς καμία προηγούμενη σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας Διεύθυνσης Συντήρησης ή του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου, τον αντιεπιστημονικό επιχρωματισμό (!) επιγραφών, το γεγονός ότι είναι το μόνο μουσείο στο οποίο αυθαίρετα απαγορεύεται η φωτογράφιση από τους επισκέπτες με ερασιτεχνικές φωτογραφικές μηχανές. Ιδιαίτερη μνεία θα πρέπει να κάνουμε και στις «εκδηλώσεις» που διοργανώνονται στο Μουσείο Ακρόπολης, και τώρα περνούν στην αποκλειστική αρμοδιότητα του ΔΣ! Θυμίζουμε ότι πρόκειται για το μοναδικό Μουσείο που παραχωρεί χώρους σε εκδηλώσεις κομματικών φορέων (όπως η ΟΝΝΕΔ). Θυμίζουμε επίσης ότι, με το πρόσχημα του εστιατορίου, διοργανώθηκε πρόσφατα δεξίωση για την επέτειο γάμων του έκπτωτου τέως βασιλιά με όλες τις πολιτειακές προεκτάσεις που εγείρει το να διοργανώνεται μια τέτοια δεξίωση στο Μουσείο της Ακρόπολης! Όλη αυτή η αυθαιρεσία προφανώς επιβραβεύεται από την κυβέρνηση με αυτό το σχέδιο νόμου, ενώ δίνεται η δυνατότητα παρόμοιες «εκδηλώσεις» ή «πριβέ ξεναγήσεις» να πραγματοποιούνται και στους χώρους των εκθεμάτων αν το ΔΣ αποφανθεί (και ο Υπουργός επικυρώσει) ότι «συνάδουν» με την προβολή και τη λειτουργία του Μουσείου!

Πέραν τούτου η **παραχώρηση των κτηρίων** εντός του περιβάλλοντος χώρου του Μουσείου (άρθρο 19) υποκρύπτει έναν **σοβαρό κίνδυνο** για τη λειτουργία της Εφορείας Αρχαιοτήτων Αθηνών. Η Εφορεία με τον μεγαλύτερο αριθμό υπαλλήλων στην επικράτεια, με χωρική αρμοδιότητα που αντιστοιχεί στο 30% περίπου του πληθυσμού της χώρας, παράλληλα με το σπουδαίο και απαιτητικό έργο της λειτουργίας των μεγάλων αρχαιολογικών χώρων του ιστορικού κέντρου της Αθήνας εκδιώκεται από το κτήριο Weiler, έδρα της Εφορείας Ακροπόλεως από το 1984. Με την παραχώρηση του κτηρίου στο Μουσείο και τον **εκτοπισμό της Εφορείας** συμπληρώνεται το πλαίσιο συντονισμένων ενεργειών που υπονομεύουν

την Αρχαιολογική Υπηρεσία. Το γεγονός αυτό μάλιστα αποκτά χαρακτήρα **δίωξης**, εάν θυμηθεί κανείς ότι η πλειονότητα των κτηρίων της Εφορείας που είναι λειτουργικά έχει ήδη παραχωρηθεί στο ΤΑΙΠΕΔ από το Νοέμβριο του 2013.

Είναι προφανές ότι η πολιτική ηγεσία δεν διστάζει να δημιουργήσει μία **παράπλευρη εξωθεσμική οδό διαχείρισης** για ένα μέρος της πολιτιστικής κληρονομιάς. Το σύνολο των **εκτροπών και παρακάμψεων του νόμου** δεν θεσμοθετείται με αγαθές προθέσεις για να διευκολυνθεί η λειτουργία των Μουσείων Κανελλοπούλου και Ακρόπολης. Διατυπώνεται **υποβολιμαία** και έχει σκοπό να δημιουργήσει μια **πλαστή εντύπωση**: ότι η νέα νομική φόρμουλα διαχείρισης της πολιτιστικής κληρονομιάς είναι η ιδανική, απέναντι στην Αρχαιολογική Υπηρεσία που με κάθε ευκαιρία **πλήττεται και διασύρεται** ως απαρχαιωμένη, γραφειοκρατική, δυσλειτουργική και αναποτελεσματική.

Όμως, ούτε η Αρχαιολογική Υπηρεσία, ούτε η πολιτιστική κληρονομιά, ούτε οι δημόσιοι λειτουργοί της είναι υπεύθυνοι γι' αυτό. **Ηθικός αυτουργός και εκτελεστής** είναι η ίδια η πολιτική ηγεσία, η οποία απεργάστηκε εν κρυπτώ το σχέδιο συρρίκνωσης των υπόλοιπων δομών του ΥΠΠΟΑ, χωρίς να φροντίσει για τη διατύπωση σύγχρονων αρμοδιοτήτων και εξειδικευμένων δομών, που θα ανταποκρίνονται στις ανάγκες της κοινωνίας για τον πολιτισμό ως αγαθό. Με κάθε ευκαιρία **υπονομεύει με ζήλο** το έργο των Υπηρεσιών που η ίδια ηγείται με διαρκώς μειούμενες επιχορηγήσεις για τη λειτουργία της και τις δράσεις της. Η πρόθεση της δεν είναι άλλη από τη **διαρκή απαξίωση της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας** και του προσωπικού της στα μάτια της κοινωνίας και την κατασκευή έωλων επιχειρημάτων μέχρι την τελική κατάργηση και την **παράδοση της πολιτιστικής κληρονομιάς σε τρίτους**.

Ο δρόμος που ακολουθούν είναι σαφής: Με τον νέο Οργανισμό μετονόμασαν τα μεγάλα Μουσεία από ειδικές περιφερειακές υπηρεσίες σε «Δημόσια Μουσεία». Προφανώς το επόμενο βήμα είναι η μετατροπή τους σε ΝΠΔΔ (με τα Δ.Σ. να διορίζονται από την εκάστοτε κυβέρνηση) και μετά σε ΝΠΙΔ, όπως προσπαθούν να επιτύχουν τώρα με το Μουσείο Κανελλοπούλου, δηλαδή η πλήρης ιδιωτικοποίησή τους! Και όλα αυτά σε μια συγκυρία που αντίστοιχα ιδρύματα πολιτισμού, που είχαν προβληθεί ως «μοντέλο ευέλικτης λειτουργίας» μακριά από το «γραφειοκρατικό δημόσιο» υπολειτουργούν ή παραπαίουν οικονομικά και αναγκάζουν το δημόσιο να δίνει τεράστια κονδύλια για να τα «σώσει». Το παράδειγμα του Μουσείου Μπενάκη, που λειτουργεί τις μισές μέρες της εβδομάδας, το παράδειγμα του Μεγάρου Μουσικής και των κονδυλίων που διατέθηκαν για τη διάσωσή του, είναι ακριβώς οι λόγοι που αποδεικνύουν ότι όποιος σήμερα ομνύει στην «αυτοχρηματοδότηση» των Μουσείων, στην πραγματικότητα λέει συνειδητά ψέματα προκειμένου να μπορέσει να ιδιωτικοποιήσει και την πολιτιστική κληρονομιά. Την ίδια στιγμή που οι Υπηρεσίες του ΥΠΠΟΑ, με πολύ λιγότερα μέσα και ελάχιστα κονδύλια, έχουν κατορθώσει μέσα στα χρόνια της κρίσης να αυξήσουν κατά πολύ την επισκεψιμότητα των αρχαιολογικών χώρων και των μουσείων και να πραγματοποιούν σημαντικές και επιστημονικά άρτιες εκθέσεις. Τα παραδείγματα αυτά όμως δεν προβάλλονται ως

θετικά, γιατί δεν συνάδουν με την κατεύθυνση ιδιωτικοποίησης που ακολουθεί η κυβέρνηση!

Ο Σύλλογος Ελλήνων Αρχαιολόγων έχει προειδοποιήσει έγκαιρα και με κάθε τρόπο για τις **προθέσεις της πολιτικής ηγεσίας** και τις πρωτοβουλίες που αυτή αναλαμβάνει. Αυτός ίσως είναι και ο λόγος που τα τελευταία δύο περίπου χρόνια τα επάλληλα αιτήματα για διάλογο σχετικά με τα θεσμικά ζητήματα της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας μένουν ανικανοποίητα και αναπάντητα.

Η **ευθύνη** για όλους τους παραπάνω χειρισμούς ανήκει όχι μόνον στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΠΟΑ αλλά και **στον ίδιο τον Πρωθυπουργό**. Έχοντας θέσει υπό την κηδεμονία του το Μουσείο Ακρόπολης, χρεώνεται και ο ίδιος την ευθύνη για την **καταστρατήγηση των κανόνων της χρηστής δημόσιας διοίκησης**, η οποία πλέον εφαρμόζεται à la carte.

Καταγγέλλουμε την πολιτική ηγεσία για τον **κατακερματισμό** της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας και την υπονόμηση του έργου της.

Απαιτούμε την άμεση αποκατάσταση της έννοιας περί **χρηστής διοίκησης** στο Δημόσιο με την απόσυρση των επίμαχων διατάξεων του σχεδίου νόμου.

Απαιτούμε να αποσυρθούν οι διατάξεις νόμου που μετατρέπουν το Μουσείο Κανελλοπούλου σε ΝΠΙΔ.

Απαιτούμε την άμεση **κατάργηση** του αχρείαστου από πενταετίας Οργανισμού Ανέγερσης Νέου Μουσείου Ακρόπολης.

Απαιτούμε την άμεση **ένταξη** του Μουσείου Ακρόπολης στους κόλπους της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας με αυτοδίκαιη απορρόφηση του προσωπικού που υπηρετεί σήμερα.

Απαιτούμε από την πολιτική ηγεσία του ΥΠΠΟΑ να δώσει **δημόσιες εξηγήσεις** για τους λόγους που θεσπίζει δύο μέτρα και δύο σταθμά για την πολιτιστική κληρονομιά.

Απαιτούμε την άμεση έναρξη **διαλόγου** όλων των θεσμικών συνομιλητών με σκοπό την περιγραφή εκείνου του Οργανογράμματος για το ΥΠΠΟΑ, που με σύγχρονες δομές, αρμοδιότητες και επαρκή μέσα θα απαντήσει στις σύγχρονες ανάγκες της κοινωνίας, θα παραγάγει πολιτισμό για αυτήν και θα στηρίξει την ανάγκη της χώρας για έξοδο από την κρίση.

Καλούμε όλους τους πολίτες που ενδιαφέρονται για τη διατήρηση του δημόσιου χαρακτήρα της πολιτιστικής κληρονομιάς να αναλάβουν πρωτοβουλία και να δηλώσουν με κάθε πρόσφορο τρόπο την αντίθεσή τους στις μεθοδεύσεις.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΩΝ